

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższim Dozwoleniem

IMPERATORA I M. C. CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 4. KWIETNIA 1803. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 24. Marca.

Od armii Półkownik Deperadowicz umieszcza się w Kawalergardzkim półku. Półkownik Denisew 1- naznaczony komendantem Czernibowskiego półku dragonii. Ryskiego półku dragonii zmarły Półkownik Han wymazuje się z rang listy. — J. I. M. Ukazem 24. Stycznia utwierdził główne zasady narodowego oświecenia; ponieważ dopełnienie onych w wielu okolicznościach zawisło od oświecenia, ochoty i przyłożenia się duchowieństwa; przeto Święty Synod z swojej strony ma przedsięwziąć środki odpowiadające prawidłom przepisany, dla dopomożenia zamiarom rządowym; tymczasem zaleci Dyecezalnym Biskupom, ażeby z Seminarjów, które Święty Synod wybierze, wyznaczili taką liczbę Seminarzystów, jaka przez Ministra oświecenia uznana będzie potrzebną, na zastąpienie miejsc nauczycielskich w szkołach powiatowych i Gimnazyach. — J. I. M. zalecił Synodowi, ażeby biblią nie drożey przedawano jak po rubli 7, kopieiek 50; starając się o edycyą ieszcze tańszą dla uboższych ludzi, którzy z czytania tej księgi korzystać mogą. Antoni Biskup Wołochodzki wyniesiony na stopień Arcybiskupa, będzie w Tobolskiej i Sybirskiej Dyecezyi drugiej klasy.

Członek handlowego Collegium Kolleski Konsyliarz Bielawski otrzymał order S. Anny z klasy za odprawioną pomysłnie indagacyą na ciele Kozłowskiem. Akademii nauk korrespondent. Kotelnikow został Konsyliarzem nadwornym. Tajny Konsyliarz Senator Selifontow został Aktualnym tajnym Konsyliarzem. Wice Prezydent Justic Collegium Infantzkich, Estlandzkich, i Finlandzkich spraw Baron. Korff Aktualnym stanu Konsyliarzem. Na miejscu Juryskonsultów w Departamencie Ministra sprawiedliwosci będą Stanu Konsyliarz Sokolow, Kolleski Konsyliarz Bruiewicz, Professor Zalfeld, Student Moskiewskiego Uniwersytetu Adam za postęпки uczynione w historii naturalney, według świadectwa Graffa Musin Puszkina, został Konsyliarzem tytularnym.

Za Najwyższym rozkazem Aktualny Kammerher Nowosilcow donosi: Wdowie Barbarze Sidorowiczowej prosiący o roztrząśnienie w osobney Komisji sprawy iey z krewnymi męża o majątek sukcesyiny.

Nowogrudzkiemu Komornikowi Łabiniczowi prosiący o przyprowadzenie do skutku wyroku zapadłego w sądzie powiatowym Wileńskim w sprawie iego z Zydem Meierem i żoną onego Esłitą.

Chorążemu Gorskiemu prosiący o naznaczenie pensyi.

Grodzieńskiemu kart fabrykantowi Perli prosiący o wolne w czasie dalszym pracowanie w swoim rzemiośle z obowiązkiem opłacyt należney do skarbu.

Franciszkowi Kończy prosiący o niezwłoczne sądenie w Senacie sprawy iego z Wileńskimi obywatelami ziemskimi.

Księgarzowi Mitawskiemu Ryszardowi prosiący o zwrócenie ksiąg u niego sekwestrowanych r. 1797. i 1798, albotecz o nadgodę jeżeli są zatracone.

Stanu Konsyliarzowi i Land—Marszałkowi Mirbachowi prosiący o przedłużenie terminu dzierżawy majątku Irmelan ieszcze na lat 12; te wszystkie proźby na roztrząśnienie i prawną satysfakcyą odesłane do General Prokurora.

Antoniemu Markowskiemu żyjącemu w Gallicyi, który prosi ażeby mógł powrócić do Rossyi.

Zydowi Abrahamowi prosiący ażeby mógł być nauczycielem gromady żydowskiej w Nieswiżu.

Mieszkającemu w Koreliczach Hippolitowi Wotk prosiący o wsparcie Monarsze.

Brygadyerowi Sachorzewskiemu prosiący o prawney satysfakcyi w sprawie z Graffem Solfohubem.

B. W. Poll: wawrzyńcowi Politowskiemu prosiący o dzierżawę Starostwa Krasue.

Byłemu Polskiemu Referendarzowi Brzostowskiemu prosiący o wzgląd Monarzy na biedny stan iego.

Połockiemu zydowi Leybie Mowszowiczowi prosiący o uwolnienie z pod straży z biletem, dla popierania sprawy przeciw kupcowi Mirbachowi.

Mieszkającemu w Kownie Romualdowi Gidroe i Szlachcicowi Siemaszce prosiącym ażeby u nich nie brano do skarbu zwykłej należności od kupionych wiosek.

Teressie Werrowey prosiący o arędę w Gubernii Wileńskiej.

Zydowi Wulfowi Ganszowiczowi z 4. towarzyszami prosiący o wsparcie sumą pieniężną do wystawienia domów.

Rosieyńskiego powiatu Ob. Olędzkiemu prosiący o pozyczenie 110 tysięcy rubli; na zastaw majątności Rowdań i Promiadziow oddając

Oszmiańskiego powiatu Marszałkowi Przechiszewskiemu prosiący, ażeby ten powiat został po dawnemu w całości przy Gubernii Wileńskiej; na te wszystkie proźby nie nastąpiło Naywyższe zezwolenie.

Z gabinetu wydać kazano prosiącym o wsparcie: wdowie Chorążyny Teresie Kamie-

nieckiej 50. rubli; wdowie Podpółkownikowej Wilkańcowej 100. rubli. Wileńskiemu Szlachcicowi Wincentemu Paszkiewiczowi 100. rubli. Szlachciance Maryi Zambrzyńskiej 100. rubli.

z Wiednia 30. Marca.

Cesarz Jmć rozkazał ażeby wygrane w pierwszym ciągnięciu lotterji 7 tysięcy losów opłacać zaczęto 24. Maja konwencyją monetą; pozostałe losy po każdym ciągnięciu odnawiane być powinny najdalej w rok i 6. tygodni pod upadkiem. — We Lwowie był pożar, w domu żydowskim wziął początek; groził miastu zniszczeniem, lecz prędki ratunek zapobiegł klęsce; szkoda jest bardzo wielka, ponieważż spalono 5 domów żydowskich napełnione były drogim trunkiem; mieszkańcy stracili majątek cały w papierach bankowych, wexlach, i sprzętach. — Generał Francuzki Duroc z Berlina wyjechał powracając do Paryża.

z Londynu 25. Marca.

W Izbie wyższej Lord Grenville ostre czynił zarzuty Ministróm; od 18. miesięcy nie nie komunikują Parlamentowi zciągając tym sposobem odpowiedź surową. W postępku ich widać nieustanną sprzeczność; rozkazują dziś wojsko wyprowadzić z osad orężem zdobytych na nieprzyjaciela; jutro znowu każą one zatrzymać; równa niestalość pokazuje się w drugich przedsięwzięciach. — Słychać iż eskadry lekkie w tych dniach wypłynąć mają ku portom Francuzkim i Batawskim, dla uważania co się w nich dzieje. W Irlandji śpieszenie czynią przygotowania do obrony kraju; pismo Arthura O Connor obiecuje o blizkie ziomkom wybawienie czyni wielkie wrażenie na umysłach gminu — W porcie Brest uzbrają pilnie Francuzi 17. okrętów liniowych. Jeżeli wojna wybuchnie o czém wątpi nie jeden, Admiralicya nasza takie środki przygotowała, że w krótkim czasie porty nieprzyjacielskie będą zauknięte.

Amerykański kongres większością głosów 64. przeciw 26 postanowił szukać nadgrody za okręta swoje przez Francuzów nieprawnie zabrane od rewolucyjnej wojny. — Stan osady S. Domingo coraz się polepsza. Generał Rochambeau dokazał wiele miłostw; łagodnością więcej; ta murzynów tłumy rozbraja, i do robot wiejskich przywraca. Są jeszcze w kraju rokoszanie; lecz mordy zbrojne już z obu stron ustaly. Generał en chef odebrawszy spodziewane posiłki z Enropy ma nadzieję pokój wyspie przywrócić. — Z Charlestown miała stołecznego Caroliny pisać, że flotta Francuzka wkrótce ma przybyć na rzekę S. Maryi; pierwszą nowych panów zabawą będzie założenie wersów okrętowych, co łatwo jest uczynić przy nieskończonej obfitości najpiękniejszego drzewa. Tu Rochambeau wysłał wiele uspokojonych Murzynów. Y to jeszcze przydać, że Generał Victor z Louisianą dwie razem Florydy ma osadzić, jako RPtey ustąpione przez Hiszpanów.

Generał Lasnes powrócił do Lishony; i doniósłszy o tém Regentowi Xiążęciu Brezylji przyjął oświadczenie, iż nie pokaze się na pokojach Królewskich aż oddaleni zostaną Ministrowie dawniejsi. Ustąpił Regent okolicznościom, oddał Ministrów nowych wybrał. — Gdyby 6. godzinami zpóźnił się pocztarski statek, obieliby zupełnie Batawowie przygórek dobrej nadziei. Już Angielskie wojska na okrętach były wypłynąć mając; twierdze, magazyny arsenały, Batawom oddane; Admirał ich Dekker miał 1000. żołnierza lądowego; nasza potęga na morzu i lądzie znacznie była; przeto bez żadnej trudności Admirał Curtis i Generał Dundas nakłonili Batawów, ażeby nam wszystko wrócili; jakoż wysadzony żołnierz na ląd bez odporu wszystko zajął. Zrobiono 31. Grudnia umowę do tego stosowną, Batawom pozwoliliśmy na lądzie zostać. Dzisiaj słyszemy, że 20.

Listopada Admiralicya nowe rozkazy posłała; ażeby osadę do kogo należy oddano.

Negocjacye z Francją nie ustały; lecz z drugiej strony przygotowania wojenne są ogromne. Widać oczewistą nieufność i niedowierzanie. W roku przeszłym gdy Konsul flotę do S. Domingo wysłał, uzbroiliśmy u nas większą; teraz upewnieni że eskadry z Toulonu, Rochefort, Brestu, Dunquerque, Helvoetsluys pódyda do różnych osad, uzbraiamy się jeszcze bardziej. — Regimenta milicyi w 8. Hrabstwach nad morskich już urządzone, obozy wytknięte dla nich; Cornwallis, Moira, Moore, Cete Generalowie staną na czele. W portach uzbrają się największe okręta. Paryż, Zbawiciel świata, Victory &c. od 110. armat. Admirałowie Nelson, Keith, Sidney są przy flotach; mówią o pierwszym że do morza sroziemnego jest przeznaczony. — Z wysp Mamilskich 1. Stycznia wyszło pod żagle 5. wojennych, 7. kupieckich statków Hiszpańskich które srebrem są ładowne. W Carthagenie rozbrojono eskadrę niedawno ze Włoch przybyłą; w tymże porcie wypróżnione magazyny, tak dalece, że niepodobna jest w krótkim czasie uzbroić nową.

Generał Stuart który kommanderował w Alexandryi, przybył do tej stolicy; przejeżdżając przez Francją, nie najwięcej przyjmowany; miał ważne dać wiadomości Ministróm o stanie Egiptu, i podróży do niego Szefa brygady Sebastiani. Rozumiemy że garnizon Alexandryjski przewdzie do Maty, którą na wszelkie przypadki opatrzyć kazano. Nie wiemy jeśli wiarę dać można pogłosce, że rząd posłał zalecenie, aby wojska nasze nie ustępowały z Egiptu. To pewna że Król Jmć oświadczył ukontentowanie Lordowi Elgin za ugodę zawartą między Sultancem i Mamelukami. — Konsul żąda koniecznie, ażeby Król Jmć Katolicki wyspę Minorę osadził 7. tysiącami żołnierza iak najprędzej. — W S. Molo i Cherbourg Francuzi zgromadzili 80. statków lekkich działami osadzonych; w Boulogne Havre, Calais, Dunquerque, Ostendzie jest bez porównania więcej; przysłani Officerowie morscy wyższej rangi naprawiać stare, nowe budować kazali z pośpiechem. — Papiery nasze coraz bardziej upadają. — Król Jmć doniósł Parlamentowi, że Admirał Saumarez otrzymał pensyi dożywotniej 1200. FS. w nadgodę bitwy wygranej z Hiszpanami 12. Lipca 1801; w której nocną porą dwa okręta ich od 112. armat niewiadomo iak zplonęły.

D 21. w rocznicę bitwy pod Alexandryą ztoczonej, gdzie poległ chwalebnie Generał Abercromby, przed pałacem S. James z wielką uroczystością postawiono kilka armat Turckich w Egipcie zdobytych; długości sa i miąższości niezmierny. Lud i żołnierze czynili radośne okrzyki. Anglikom którzy w Paryżu obchodzić chcieli pamiątkę zwycięstwa tego, policja z kraju kazala ustępować. — R. 1802. w portach Londyn, Liverpool, Hull, Bristol, Newcastle, Sunderland, Glasgow, Leith, 964. statków rozmaitej wielkości zbudowano. — Zmarły niedawno X. że Bridgewater majątek swój ogromny podzielił między krewnych, srebro i obrazy wartujące 150. t. FS. dobra nabyte w Hertford, i kanał w Lancaster przynoszące rocznego dochodu 80. t. FS. Graffowi Gower, po nim synowi młodszemu. Syn zaś starszy weźmie inne dobra w Stafford. Generałowi Egerton dobra w Skrop i York czyniące dochodu 30. t. FS. iakoteż 600. t. FS. kapitału w skarbie umieszzonego; resztę majątku zapisał innym osobom.

z Paryża 25. Marca.

Odmiany do Rzeszy Niemieckiej wprowadzone, które deputacya przyjechała, Mocarstwa pośrednicze utwierdziły, wytepiły wszelkie najsiona niezgod i wojen lądowych; odrodził się tym sposobem porządek polityczny; stało się

wszystko z ukontentowaniem Mocarstw do negocjacyi należących; rozsiane wieści trwożliwe jako bezdowodne upadają; którym ażeby nie łatwo dawali wiarę na przyszłość, ostrzedz należy rozsądnych ludzi. Do tej liczby należy mniemany list Konsula do Króla Angielskiego; w stylu najposledszym pisany. — O jak podłych ludzie chwytają się sposobów; gdy chcą zapalić i obłąkać gmin prosty.

Dey Algierski odebrał 80. t. piastrow z Hiszpanii, podarunki wielkie od Szwedów i Duńczyków, do siebie wezwał Agentą RPtey Thainville. „Wszyscy, rzekł, przysyłają do mnie pieniądze; ieden tylko twój Konsul nie dał; przecież zawsze Francya Algierczykom dawała podarki. „Thainville pokazał list pisany do Konsula, przez Generał Adjutanta Hullin przesyłany; w którym Dey wyraźnie się wyrzekł wszelkiego prawa do podarków Francuzkich. Ta odpowiedź rozgniewała nieskończenie Deja, który wnet się udął do najsroższych pogroźek. O czem gdy przyszła wiadomość do Paryża, Minister morski wysłał z Toulou do Algeru fregaty Reni i Cornelia. Komendantowi eskadry Gourdon kazano Agentą z familią odprowadzić do Francyi, a Dejowi oświadczyć; że po zapowiedzianej wojnie, trudno będzie czas upatrzeć do zrobienia pokoju; wiemy kiedy, iak wojna się zaczyna; kiedy, iak się zakończy nie wiemy.

Eskadra do Algeru nakoniec przybywa. Znaczniejsi obywatele, gmin cały biegną tłumem do pałacu Deja, głośno przekładając niestety groźne kraowi Dey wezwać kazał Agentą Thainville, i pytał się, po co przybyły tam fregaty. Odpowiedział że na nich sam odiechać ma do Francyi. „Więc chcesz, rzekł Dey, że mną wołować? Bynajmniej odpowie Agent; ale pierwszy Konsul nadto potężnym jest, ażeby mógł zostać holdownikiem twoim; „P. krótkiey zprzecze Dey przydał. Niech już więc nie płac; choć z nim żyć w pokoiu; napisz do niego, że odstąpiłem pretensyi. „Tak więc zakończyliśmy wszystko. Thainville posrod radośnych okrzyków gminu odprowadzony do mieszkania swojego; lud okazał chęć najgorętszą zachowania zgody z RPtą; Agent w Algerze został, fregaty do Toulou powróciły.

Przybycie Ambasadora Generała Brune do Constantinopola, hasłem było powszechney radości. Gdy na ląd wysiadał przy odgłosie armat, gmin niezliczony napelniał ulice przez które miał przechodzić do pałacu swojego. Sultán przypatrywał się paradzie z Kiosku; Reis Effendi, Kapitan Basza powitali Generała przez posłańców; Francuzi znajdujący się w stolicy zpykali go przed pałacem narodowym, nie bez wylania łez; wspominając z iednej strony co cierpieli podczas wojny, z drugiej uważając, że przyjazd Ambasadora, i Agentów handlowych, tudzież otrzymane względem przyzięcia ich rozkazy, są rękomyją odnowionego przymierza i handlu, ożywienia zgaszoney nadziei. Wkrótce Brune kazał spiewać Te deum; gdy zaczęto modlitwę za Konsulów zwyczajną; eskadra Francuzka przez ukazaną nad pałacem chorągiew ostrzeżona dała ognia ze wszystkich dział po zi, razy; lud morski brzegi i morze, napelniał radośnym okrzykiem. W pierwszych rozmowach z Ministrami Ottomańskimi Brune przywrócił Oyczyźnie w stronach wschodnich powagę dawną i znaczenie; Kosciół obrządku Łacińskiego powrócił pod opiekę RPtey; sekwestr z majątków zdięty, ufność i przyjaźń między Francuzami i Turkami odnowione; dalsze negocjacye spodziewać się kazał zysków większych.

Wprzód niżeli woyska Francuzkie wkroczą do Batawii, garnizon miasta Fleissingue powiększyć kazano. Jeżeli wojna się zapali, mamy nadzieię że Hiszpania RPtey dopomagać będzie; posłał Konsul stosowne do okoliczności instrukcyje Generałowi Beurnonville do Madrytu. Wiele

okrętów wojennych z Carthageny do Ferrol przeprowadzić kazano. — Na wyspach S. Domingo, Martinice, Guadalupe, Cayenne, Francuzkiey, Reunion ustanowione są izby rolnicze, z których każda przysła do Paryża deputowanego; ten w radzie Ministra morskiego i osad ma zasiadać. — Na miejsce zmarłych ludzi uczonych, S. Lambert, La Harpe, narodowe institutum wybrato Ob. Maré i Lacretelle. — Generał Maisena przez Collegium elektoralne Departamentu Sekwany został umieszczony w liczbie Kandydatów do prawodawczego zgromadzenia. — Minister wojenny po odebraney wiadomości o zatrzymaniu przez Anglików przygorka dobrej nadziei, więcej jeszcze półbrzydą wysłał ku morskim nadbrzeżom. Inne zciągają do Włoch; do tej armii posłano Generałów; Klein, Pully, Chabot, Verdier, Fiorella, Quésnel, Milhaud, Lesuire.

z Hagi 29. Marca.

Regencya od posłującego w Londynie Schimpenink wiadomość odebrała, że za rozkazem gabinetowym d. 14. Października osada nasza Przygorek dobrej nadziei wprawdzie od Angielskiej załogi opuszczoną nie była; lecz 20. Listopada Admiralicya przez inny statek pocztarski nowe przestała rozkazy Admirałowi Curtis i Generałowi Dundas, ażeby onę Batawom przywrócili według brzmienia traktatu Amiens. Przyjaciele pokoju chcą rozumieć, że tym sposobem oddali się iedną z wiekszych przeszkod do szczęśliwego ukończenia negocjacyi między Francya i W. Brytanią. — Nie wiemy pewnie, iak rychło do kraju naszego wkroczy obiecana dywizya 15 t. Francuzów. Stanu Konsyliarz Forfat dawszy potrzebne rozkazy do zaczęcia naprawy portu Anvers oglądał Ostendę i Nieuport, ztąd pospieszył do Danquerque z Generałem Cezarem Berthier, któremu z wyprawą do Tabago wstrzymać się kazano w terażniejszych okolicznościach. W portach wyliczonych, niemniej w Boulogne, Havre, i Calais Francuzi uzbrają liczne flotylle; garnizony twierdz znacznie powiększyli. Artyllerya armii przeznaczoney do Batawów, przybyła do Bruxelles.

Od granic Włoskich 26. Marca.

Kommandor Laparelli oddał Królowi Etrusków list W. Mistrza Maltańskiego Tomasi, w którym donosi, że tę dostojność przyjął. Urodził się w Cortona mieście Toskańskiem; w 12. roku służbę zaczął u W. Mistrza Pinto; przeszedł niższe stopnie, i został komendantem okrętów liniowych zakonu; ten urząd piastował lat 40. wyśłał niedawno Kommandora Bussi do Malty, ażeby jako namiestnik W. Mistrza przyjął dzierżawę wyspy. — Do portów Neapolitańskich zawięto wiele Angielskich okrętów, które mają być użyte do wyprowadzenia z Alexandryi garnizonu. — Miasto Verona przez Deputatów otrzymało w Paryżu, że przy nowym podziale RPtey Włoskiej będzie stołecznym Departamentu.

W Liguryjskim kraju nie ustają rozboje. Naczelnik zboieckiey kupy, który się nazywa diabłem wielkim, ukazał się w okolicach Bisagno. Nie rzetelna powieść była o śmierci jego. Gdy Senat ocenił głowę lotra, towarzyszą Dufori umyślił wydać Ligurum przyjaciela. Już go zprowadził do przygotowaney zasadzki, już się zbliżał dla związania, pód pozorem komunikacyi ważnych rapportów; ale naczelnik o wszystkiem uwiadomiony wcześniej dał ognia, i trupem zdrayce położył.

Od Szwajcarskich granic 22. Marca.

Pogłoska o bliżkiem ustąpieniu woysk Francuzkich z kraju naszego potwierdziła się w części przynajmniej. Konsul w okolicznościach dzisiejszych mieć chce liczne woyska we Wło-

szech. Na wzmocnienie Generała en chef Murat nie dość będzie regimentów, które u nas się znajdują; spodziewamy się wkrótce widzieć przechodzące tędy inne od brzegów Renu i z Belgium; wielu Generalom gotować się do podróży kazano. General Ney krótko zabawiwszy w Friburgu do Berne powrócił; w pierwszym z tych miast jeszcze nie spokojni ludzie raz okna wybili w domu Landammanna.

z Wilna 4. Kwietnia.

Litewsko Wileński Gubernator Cywilny na skutek uwiadomienia odebranego od Gubernatora wojennego Barona Benigsena, donosi B. W. Pol. Kapitanowi Brennerowi, który prosił Monarchy o przyjęcie do służby w Pskowskim regimentie muszkietyerów; uwolnionemu z Staroskolskiego reg. muszk. Chorążemu Dobożyńskiemu, który prosił o przyjęcie do półku Tatarów Litt. Szlachcicowi Nagurskiemu, którą prosił o umieszczenie w Leibwardyi; na ich prośby przyszła odpowiedź od Tronu. Brenner jeśli chce być Podporucznikiem, będzie przyjęty, stawić się ma u Gubernatora wojennego Litt. Dobożyński w półku Tatarskim umieszczony jak żądał Junkrem stawić się powinien u Szefa Generała Głowińskiego. Nagurskiemu donosi się, że do gwardyi Słachta nie maczemy przyjętą bywa, iak po odprawionym examinie iak wiele postąpili w naukach, i czyli umieją obce języki.

Litewsko Wileński rząd Gubernski donosi, ażeby mający pretensye do majątku Szambelana B. D. Pol. Puzyny stawali w Sadzie Ziemijskim Telszewskim dla odebrania satysfakcyi na terminie prawnym.

Ponieważ WJP. Katarzyna z Strömberchow Korfowa Wdowa Maiorowa 6. d. tegoż Mscia i Ru w dobrach Kruzkalnie zesła z tego świata zostawiając małą i nie znaczną ruchomość, przeto oznajmujemy wszystkim tym którzy Prawem sukcesywnym, albo z innego prawnego fundamętu złożą pretensyą do tych pozostałych rzeczy w Bogu zesłzey Maiorowej z Strömberchow Korfowej lub też mogącym mieć; przeto ażeby każdy od niniejszey daty za tygodni 6. meldował się w Kruzkalnie gdzie i dalsza explikacya złożona będzie. — Datt w Kruzkalnie Roku 1803. 21. Marca.

Litewska Grodzieńska izba skarbowa donosi, że dom sekwestrowany po śmierci Grodzieńskiego Kupca Jakuba Hausmana za dług skarbowy, w mieście Grodnie w rynku na rogu Wileńskiej i Plebańskiej ulicy, N. 467. o 3. piętach z sklepami 5. piwnicami 2. stajniami wozowniami i wszelkim meblem pokojowym, oceniony 5. ty. cz. zł. kto nabyć zechce, niech się stawi w teyże izbie skarbowey sam lub przez plenipotentów prawnie umocowanych na termin. 1. Sierpnia 3. 2. Września 2. 3. Września 20 dnia r. 1805.

Litewsko Wileński rząd Gubernski donosi, ażeby Litewski Delegat Gizbert stawił się w pomienionym rządzie sam, albo przysłał plenipotentą prawnie umocowanego, dla odebrania kwitu danego Witebskiemu Marszałkowi Bykowskiemu na zapłacone przez niego Pożaryckiey tysiiąc rubli, do oddania pomienionemu Gizbertowi.

Konsystorz Rzymsko-Katolicki Wileński, przez Gazetę uwiadamia JPanią z Łukomskich Zylińkę, iż Mąż iey Zyliński, o którym było ogłoszenie w Kuryerze Litewskim, znajduje się w Pcie Orszańskim, od Orszy mil 3, w Dobrach Xcia Lubomirskiego Dombrowna zwanych.

w Następującym Kwietniu zaczyna się kwartalna prenumerata Gazety Litewskiej za zwy-

czayną cenę; wydawana będzie iak dotąd regularnie we Srodę i Sobotę po godzinie z południa trzeciej.

Podaje się do wiadomości, że Dom drewniany z Ogrodem fruktowym, warzywnym, i placem obszernym w Mieście Wilnie za bramą Trocką pod N. 1130. obok Pałacu JW. Lachwickiego Prezydenta sytuowany, jest do przedania. Kto by życzył sobie nabyć takowy Dom, udać się zechce do JP. Titiusa Radnego i Kupca Wileńskiego mającego handel swój w Pałacu JO. Xiężney Radziwittowej K. W. pod N. 73.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Pofsesye, zmuszają Magistrat Wileński, do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenia: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Pofsesye w mieście Wilnie będące, ruiny podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plusuofferenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w wykucyą tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opiekatość ruiny i spustoszeniu pozostawione; aby naydalej do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Pofsesye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1766: sprzedawane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Folwarki 3. o mil 8. od Wilna w Powiecie Wileńskim na trakcie z Wilna do Rygi idącym, leżące z intratą roczną jeden 12000. drugi 5000. trzeci 3000. zł: czyniaczy, lasy użyteczne, łąki i grunta wyborne mające; od sąsiadów zupełnie ograniczone, i żadney kwestyi Aktorstwa niepodległe, są do przedania, lub też do za Arędowania na lat trzy. Ktoby życzył sobie nabyć wiecznością, lub Arędować, zgłosić się może, w mieście Wilnie do Domu WJP. Szadurskiego, na przeciw Faicyaty Kościoła Katedral. Zanko: stojącego.

R. 1803. Febr. 14. Kupiec Wileński, Stefan Szydłowski został okradziony w drodze przez człowieka służącego, któremu imię Józef, nazwiska jego nie pamięta, lat ma 25, wąż mały rusawy, brodę i głowę goli, włos z tyłu długi rusawy, brew światła, oczy szare ponure, twarz okrągła, gładka, wzrost średni, na nodze blizna od rany zgonney; odzienie: siermięga biała stara, kozuch ruski stary, rękawy latane, spodnie siermiężne, pas łosi szeroki z 3 zprząkami zelaznymi; czapka jedna z białym wierzchem czarnym baranek, druga wierzchu manszestrowy granatowy baran siwy; mowa nie wyraźna presta. Zabral Panu cz. zł. złotem 186. Talar: Hol. 33. Pruskich 98. monetą pruską talar: 68. Ktoby go zehwytał odbierze nadgrody cz: zł: 20 lub więcej; oznajmić raczy do kamienicy Malinowskiego na Imbarach N. 43. Ten człowiek zbiegły żadney zaświadczenia przy sobie nie ma.

Na dniu 7. Marca terazniejszego Roku w Wilnie z Pałacu JW. Brzostowskich Starostow Puńskich zbiegi Kuchcik dobrze wycuczony, na Imie Michał Jeruszewski, poddany tychże JW. Sttow, mający lat 18. strzedniego wzrostu, twarzy okrągławey, oczu czarniawych, włosów czarno-rusych krótko uciętych ubrany w odzienie, w płaszczu białym długim atramentem zlanym, z kołnierzem dużym, surducie szaraczkowym, kamyzelce ponowey, spodniach supienych szaraczkowych, długich, butach z sztryflami, czapce wierzchu granatowey, baranku czarnego, niemający żadney, Testymonii i zaświadczenia. Ktoby takiego Chłopca wyz opisanego w drodze przeioł i do miejsca rzeczonyego, lub do Sądu iakiego niższego dostawił, przyzwoitą nadgrode dla siebie odbierze.